

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger).

[Af Anders Poulsen (V), Hagen Hagensen (KF), Dohrmann (FP), Bollmann (CD) og Chr. Christensen (KrF)].

(Løvforslag nr. L 161. Fremsat 23/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Det fremsatte lovforslag går ud på at give loven om fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatning tilbagevirkende kraft. Loven blev som bekendt vedtaget af folketinget midt i 1979.

Forslaget begrundes med, at den ikrafttrædelsesdato, folketinget i 1979 vedtog, har medført, at loven ikke fik virkning for den ekspropriation, der var medvirkende til lovændringen. Forslaget til den nugældende lov om fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger blev fremsat af den daværende SV-regering, og der var enighed mellem socialdemokratiets og venstres medlemmer af skatte- og afgiftsudvalget om, at ikrafttrædelsesdatoen skulle være den 15. maj 1979. Ved afstemningen i folketinget blev forslaget vedtaget med stort flertal, og jeg vil derfor på regeringens vegne indskrænke mig til at afvise forslaget.

Jeg vil dog godt føje til, at jeg finder det ganske overordentlig usædvanligt og ejendommeligt at foreslå sådanne generelle ændringer tilbage i tiden, hvorefter store beløb i for længst betalte kapitalvindingskatter fra en større gruppe mennesker skal refunderes for at klare nogle problemer, som man mener en enkelt familie er løbet ind i. Det drejer sig om problemer, der naturligvis – af helt klare tavshedspligt-mæssige grunde – ikke kan være oplyst på betryggende måde for folketingets medlemmer.

Karl Nielsen (S):

Det foreliggende lovforslag fra de fem partier går ud på at ændre loven om særlig indkomstskat. Loven blev som bekendt ændret i juni 1979 i SV-regeringens tid, hvor man med et stort flertal vedtog, at fremtidige ekspropriationserstatninger skulle friholdes for særlig indkomstbeskatning. Den davæ-

rende skatteminister, hr. Anders Andersen, fastsatte skæringsdatoen til 15. maj 1979. Nu ønsker de fem partier loven ændret derhen, at skæringsdatoen fastsættes til 1. januar 1978 for at samle Surløkkesagen op. Til det forslag vil jeg godt sige, at vi i socialdemokratiet ikke finder, det er særlig hensigtsmæssigt at gennemføre skattelove med tilbagevirkende kraft – og især da ikke med så lang en tilbageføringstid som her foreslået.

Hvis folketinget skulle gå hen at vedtage en sådan lov, kunne andre ekspropriationsberørte fra før 1. januar 1978 med lige så stor ret påberåbe sig, at datoen skulle føres endnu længere tilbage.

Det har i den offentlige debat været fremført, at der blev ydet en alt for lille og beskedne erstatning i forbindelse med ekspropriationen af Surløkke. Det spørgsmål vil jeg vende tilbage til i mit indlæg, men først vil jeg godt sige, at vi i socialdemokratiet har den holdning, at de borgere, der bliver berørt af en ekspropriation, skal have en rimelig – jeg vil endda godt sige, de skal have en rigelig – erstatning, idet vi har forståelse for, at det kan være en meget ubehagelig oplevelse at skulle flytte fra et sted, som man er glad for, og som man holder af.

Derfor skal den erstatning, der ydes i forbindelse med en ekspropriation, være mindst det beløb, som en ejer kunne afhænde sin ejendom til i fri handel, plus et beløb til dækning af en del andre omkostninger, f.eks. flytning.

Herefter vil jeg godt vende mig til spørgsmålet, om der er udbetalt en for lille erstatning i den nævnte sag. Vi ved, at der blev udbetalt en erstatningssum på 1.210.000 kr., som udløste en særlig indkomstskat på 455.000 kr. Vi ved også, at denne ejendom har et arealtilliggende på ca. 13 ha, og vi ved, at handelsværdien var fastsat til 465.000 kr. ved 16. alm. vurdering pr. 1. april 1977. Denne ansættelse ved vi også blev påklaget til skyldrådet, som ved kendelse pr. 12. maj 1978 forhøjede ansættelsen til 590.000 kr. i normalt prioriteret stand. Da ekspropriationen først finder sted i januar 1978, skal der til denne ejendomsværdi tillægges et beløb svarende til den stigning i ejendomsværdierne, som har fundet sted i det forløbne tidsrum. Den udgør ca. 30 pct., jævnfør stats-skattedirektoratets salgstatistik. Herefter kommer man frem til en handelsværdi pr. 1.